

BA-BY-LÔN SỤP ĐỔ, KẾT THÚC SỰ KIÊU NGẠO . Ê-sai 13:1-22

“1 Gánh nặng về Ba-by-lôn, mà Ê-sai, con trai A-mốt, đã thấy. 2 Hãy dựng cờ trên núi trọi! Hãy cất tiếng kêu chúng nó, lấy tay mà ngoắt, cho người ta vào các cửa người sang trọng! 3 Chính ta đã truyền lệnh cho kẻ ta đã biệt riêng ra, và đã gọi những người mạnh mẽ của ta đến sự thanh ngộ, họ vui mừng vì có sự cao trọng của ta. 4 Có tiếng xôn xao của đoàn lũ trên các núi, dường như tiếng xôn xao của một dân đông! Ấy là tiếng ồn ào các nước của các dân tộc nhóm lại! Đức Giê-hô-va vạn quân điếm soát đạo quân mình để ra trận. 5 Chính Đức Giê-hô-va và những khí giới của sự thanh ngộ Ngài đến từ phương xa, từ nơi rất xa trên trời, để hủy diệt cả đất. 6 Các người khá than khóc! Vì ngày của Đức Giê-hô-va đã gần: ngày đó đến như cơn tai nạn đến bởi Đấng Toàn năng. 7 Vậy nên mọi tay đều yếu đuối, lòng người đều tan chảy. 8 Chúng đều kinh hoàng, bị sự đau đớn thâm sâu bắt lấy, quần thắt như đàn bà đang đẻ; hắc hơ hắc hải nhìn nhau, mặt như mặt ngọn lửa! 9 Nay, ngày Đức Giê-hô-va đến, là ngày hung dữ, có sự thanh ngộ và nóng giận để làm đất này nên hoang vu, và diệt những kẻ có tội khỏi đó. 10 Vì các ngôi sao và các đám sao trên trời sẽ chẳng chiếu sáng nữa; mặt trời mọc lên thì mờ tối, mặt trăng không soi sáng đâu. 11 Ta sẽ phạt thế gian vì sự độc ác nó, phạt kẻ dữ vì tội lỗi chúng nó, làm cho kẻ kiêu hết kiêu, hạ sự tự cao của kẻ bạo ngược. 12 Ta sẽ làm cho loài người hiếm có hơn vàng quý, thật ta sẽ làm cho loài người hiếm có hơn vàng ròng xứ Ô-phia. 13 Vậy nên, ta sẽ khiến các tầng trời rung rinh, đất bị day động lìa khỏi chỗ mình, vì cơn thanh ngộ của Đức Giê-hô-va vạn quân, trong ngày Ngài nổi giận dữ. 14 Bảy giờ, ai nấy như con hươu bị đuổi, như bảy chiên không người nhóm lại, sẽ trở lại cùng dân mình, sẽ trốn về xứ mình. 15 Kẻ nào người ta gặp được sẽ bị đâm; kẻ nào bị bắt sẽ ngã dưới lưỡi gươm. 16 Con trẻ họ sẽ bị đập chết trước mắt họ, nhà bị cướp, vợ bị đâm hãm. 17 Nay, ta sẽ xui người Mê-đi nghịch cùng họ, những người đó chẳng quý bạc, chẳng thích vàng; 18 dùng cung đập giáp kẻ trai trẻ, chẳng thương xót đến thai trong lòng mẹ, mất chẳng tiếc trẻ con. 19 Ba-by-lôn, là sự vinh hiển các nước, sự hoa mỹ của lòng kiêu ngạo người Canh-đê, sẽ giống như Sô-đôm và Gô-mô-rơ mà Đức Chúa Trời đã lật đổ. 20 Nó sẽ chẳng hề có người ở nữa, trái đồi nọ sang đồi kia không ai ở đó; người A-rập không đóng trại tại đó, những kẻ chăn cũng chẳng cắm bầy mình ở đó. 21 Song những thú rừng sẽ đến ở, và nhà cửa đầy những chim cú; chim đà choán làm chỗ mình, dê đực lấy làm nơi nhảy nhót. 22 Sài lang sủa trong cung điện, chó rừng tru trong đền đài vui sướng. Kỳ nó đã gần đến, ngày nó sẽ không được dài nữa.”

Gợi ý bài học: Từ Ê-sai 13, tầm nhìn của lời tiên tri bắt đầu hướng đến các dân tộc xung quanh. Nếu những chương trước nhiều lần nói về tội lỗi và sự sửa phạt dành cho Y-sơ-ra-ên và Giu-đa, thì từ đây Ê-sai cho thấy rằng **Đức Chúa Trời không chỉ là Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên; Ngài là Chúa của cả lịch sử và mọi dân tộc.** Dân Chúa phải chịu trách nhiệm trước mặt Ngài, nhưng các đế quốc hùng mạnh của thế gian cũng vậy. Đối tượng đầu tiên được nhắc đến là **Ba-by-lôn**. Một đế quốc huy

hoàng, mạnh mẽ và khiến các dân phải khiếp sợ rồi sẽ đi đến đâu khi sức mạnh ấy trở thành kiêu ngạo?

Ê-sai nhìn thấy một đội quân đang được tập hợp để tiến đánh Ba-by-lôn. Những đoàn quân từ xa kéo đến. Tiếng ồn ào vang lên trên núi. Các dân tộc được tập hợp lại như một đạo quân khổng lồ. Nhưng điều đáng chú ý là đằng sau tất cả những biến động ấy, Ê-sai nhìn thấy một Đấng đang chỉ huy là **Đức Giê-hô-va**. Những quốc gia ấy có thể không nhận biết Ngài. Họ có những tham vọng và mục đích chính trị của riêng mình. Nhưng Đức Chúa Trời vẫn có quyền sử dụng ngay cả những thế lực của thế gian để hoàn thành chương trình của Ngài. Điều con người gọi là biến động chính trị, thay đổi quyền lực hay sự nổi lên và suy tàn của các đế quốc, Kinh Thánh mời chúng ta nhìn sâu hơn: **“Lịch sử không nằm ngoài quyền tể trị của Đức Chúa Trời.”** Con người có thể lập kế hoạch. Các quốc gia có thể xây dựng quân đội. Những cường quốc có thể nghĩ rằng mình đang quyết định vận mệnh thế giới. Nhưng Đức Chúa Trời vẫn cai trị.

Trong khi đạo quân được tập hợp, từ Ba-by-lôn lại vang lên một âm thanh hoàn toàn khác. Đó là tiếng than khóc. Ê-sai nói: “Các ngươi khá than khóc! Vì ngày của Đức Giê-hô-va đã gần” Một đế quốc từng khiến cả thế giới run sợ giờ đây chính nó phải run sợ. Tay người ta trở nên yếu đuối. Lòng người tan chảy. Sự đau đớn bao phủ họ như người phụ nữ trong cơn chuyển dạ. Tại sao? Bởi vì họ đang đối diện không chỉ với một đạo quân mà là **sự phán xét của Đức Chúa Trời**. Đây là một sự đảo ngược rất lớn. Con người thường cảm thấy an toàn khi mình có nhiều quyền lực, tài sản, ảnh hưởng hoặc những hệ thống bảo vệ vững chắc. Nhưng Ê-sai 13 nhắc chúng ta rằng: **“Những điều khiến con người cảm thấy mạnh mẽ có thể trở nên vô nghĩa khi đứng trước Đức Chúa Trời.”** Vì vậy, câu hỏi quan trọng không phải là: “Tôi đang có bao nhiêu?”, “Tôi mạnh đến mức nào?”, “Ai đang đứng về phía tôi?” Nhưng là: **“Tôi đang đứng như thế nào trước mặt Đức Chúa Trời?”**

Ba-by-lôn là biểu tượng của một nền văn minh huy hoàng. Nó có sức mạnh quân sự. Có sự giàu có. Có quyền lực. Có những thành tựu khiến các dân tộc khác phải ngưỡng mộ. Nhưng tất cả những điều ấy đều có giới hạn. Đây cũng là lời cảnh tỉnh cho chúng ta hôm nay. Con người vẫn rất dễ đặt lòng tin vào những thứ mình có thể nhìn thấy được như: Tiền bạc khiến chúng ta cảm thấy an toàn. Địa vị khiến chúng ta cảm thấy có giá trị. Mỗi quan hệ khiến chúng ta cảm thấy được bảo vệ. Khả năng của bản thân khiến chúng ta nghĩ rằng mình có thể kiểm soát tương lai. Một đất nước có thể tự hào về quân đội và kinh tế. Một doanh nghiệp có thể tự hào về tài chính và thị trường. Một Hội Thánh cũng có thể tự hào về cơ sở vật chất, số lượng tín hữu hay những chương trình lớn. Nhưng Ê-sai 13 đặt trước chúng ta một câu hỏi: **Nếu những điều đó bị lấy đi, điều gì còn lại?** Đức tin thật không nằm ở chỗ chúng ta có bao nhiêu thứ để dựa vào, nhưng ở chỗ **Đức Chúa Trời có phải là Đấng chúng ta nương cậy cuối cùng hay không**. Ê-sai mô tả ngày phán xét bằng những hình ảnh rất mạnh. Mặt trời, mặt trăng và các ngôi sao không còn chiếu sáng như trước. Trời và đất bị rung chuyển. Toàn bộ trật tự mà con người tưởng là vững chắc dường như bị đảo lộn.

Thông điệp rất rõ ràng: **“Đức Chúa Trời có quyền làm thay đổi những gì con người nghĩ rằng không bao giờ có thể thay đổi.”**

Từ câu 17, Ê-sai nói đến người Mê-đi được đẩy lên chống lại Ba-by-lôn. Đế quốc từng là niềm kiêu hãnh của các vương quốc sẽ bị hạ xuống. Ê-sai mô tả một sự tương phản đau đớn. Nơi từng có những cung điện huy hoàng sẽ trở nên hoang vắng. Nơi từng có tiếng cười và sự xa hoa sẽ chỉ còn tiếng của thú hoang. Nơi từng khiến các dân tộc ngưỡng mộ sẽ trở thành một vùng đất mà người ta không muốn cư ngụ.

Vinh quang của con người có thể biến thành hoang tàn. Ba-by-lôn tưởng mình rất lớn. Nhưng nó không đòi hỏi. Ba-by-lôn tưởng quyền lực của mình không thể bị lay chuyển. Nhưng quyền lực ấy có thời hạn. Đây là một chân lý mà người tin Chúa cần ghi nhớ: **“Mọi quyền lực thuộc về thế gian đều có “thời hạn sử dụng”** Chỉ có Đức Chúa Trời và vương quốc của Ngài còn lại đời đời.

Có lẽ chúng ta không sống trong Ba-by-lôn của thời Ê-sai. Nhưng tinh thần Ba-by-lôn vẫn có thể bước vào lòng chúng ta. Đó là khi chúng ta nghĩ: “Tôi có thể tự xây dựng cuộc đời mình mà không cần Chúa.”, “Tôi có đủ tiền thì tôi sẽ an toàn.”, “Tôi có quyền lực thì người khác phải nghe tôi.”, “Tôi thành công nghĩa là tôi đang đúng.” “Tôi có nhiều hơn người khác nghĩa là tôi có giá trị hơn.”

Ba-by-lôn không chỉ là một đế quốc bên ngoài và thấy được cách dễ dàng nhưng **Ba-by-lôn có thể bắt đầu từ một ngai nhỏ được dựng lên trong lòng, nơi cái tôi ngồi vào vị trí vốn thuộc về Đức Chúa Trời.** Vì vậy, trước khi nhìn vào sự sụp đổ của những “Ba-by-lôn” ngoài kia, chúng ta cần hỏi: **“Có một Ba-by-lôn nào đang được xây dựng trong lòng tôi không?”** Tôi có đang lấy thành công làm niềm kiêu hãnh? Tôi có đang lấy tiền bạc làm nơi nương cậy? Tôi có đang nghĩ rằng những gì mình có là do chính sức mình tạo nên? Tôi có đang sống như thể mình không cần Đức Chúa Trời?

Ê-sai 13 không chỉ khiến chúng ta sợ hãi trước sự sụp đổ của Ba-by-lôn. Nó còn giúp chúng ta nhìn lại **vương quốc nào mới thật sự đáng để chúng ta đặt hy vọng vào.** Các vương quốc thế gian nổi lên rồi suy tàn. Các thế hệ đến rồi đi. Quyền lực chuyển từ tay người này sang người khác. Nhưng vương quốc Đức Chúa Trời không như vậy. Chúng ta thuộc về một vương quốc không bị thời gian làm cho cũ đi. Vì vậy, người thuộc về Chúa không cần chạy theo sự hào nhoáng của Ba-by-lôn. Chúng ta có thể sống giữa thế gian nhưng không để những giá trị của thế gian quyết định mình là ai.

Khi người khác lấy tiền bạc làm thước đo, chúng ta chọn sự trung tín.

Khi người khác lấy quyền lực làm mục tiêu, chúng ta chọn phục vụ.

Khi người khác lấy thành công để đánh giá nhân thân, chúng ta nhớ rằng căn tính của mình nằm trong Đức Chúa Trời.

Khi thế gian khoe khoang về điều tạm thời, chúng ta hướng lòng về điều đời đời.

Chúng ta là công dân của Nước Đức Chúa Trời. A-men

Câu hỏi suy ngẫm

1. Có “tinh thần Ba-by-lôn” nào đang được xây dựng trong lòng tôi qua tiền bạc, thành công, quyền lực, danh tiếng hay sự tự tin nơi bản thân không?
2. Điều gì hiện nay đang khiến tôi cảm thấy an toàn hơn cả Đức Chúa Trời?
3. Nếu những điều tôi đang sở hữu hôm nay đều có thể thay đổi, tôi đang đầu tư đời sống mình vào điều tạm thời hay vào Nước Đức Chúa Trời đời đời?